1. FIKIH OKUMALARI DERSİNİN AMACI VE ÖNEMİ

الفقه

Fıkıh kelimesi sözlükte; bir şeyi ayrıntısına kadar bilmek, demektir.[1] Terim anlamı ise; şerî-amelî hükümleri yani ibadetler, cezalar ve insanlar arasındaki hukukî muameleler ile ilgili hükümleri delilleriyle bilmektir.

Fıkıh ilmi; Müslümanların hayatının her aşamasına yön veren, kulun Allah Teâlâ'ya karşı görev ve sorumluluklarını öğreten, beşerî ve toplumsal münasebetleri düzenleyen bir ilimdir. Bu sebeple fıkıh, Müslüman fert ve topluluklar için hayatî öneme sahiptir.

Fıkıh okumaları dersinde fıkıh ilminin geçirdiği tarihî süreç, ibadetler, evlilik ve aile hayatı, fıkhın sosyal ve ekonomik hayata etkisi, günlük yaşantımızda sıkça karşılaşılan fıkhî meseleler ile teknolojinin getirdiği yeniliklerle ortaya çıkan güncel fıkhî konular ele alınarak Yaratıcı'nın rızasına uygun ideal bir hayat sürmenin yolu öğrenilmiş olacaktır.

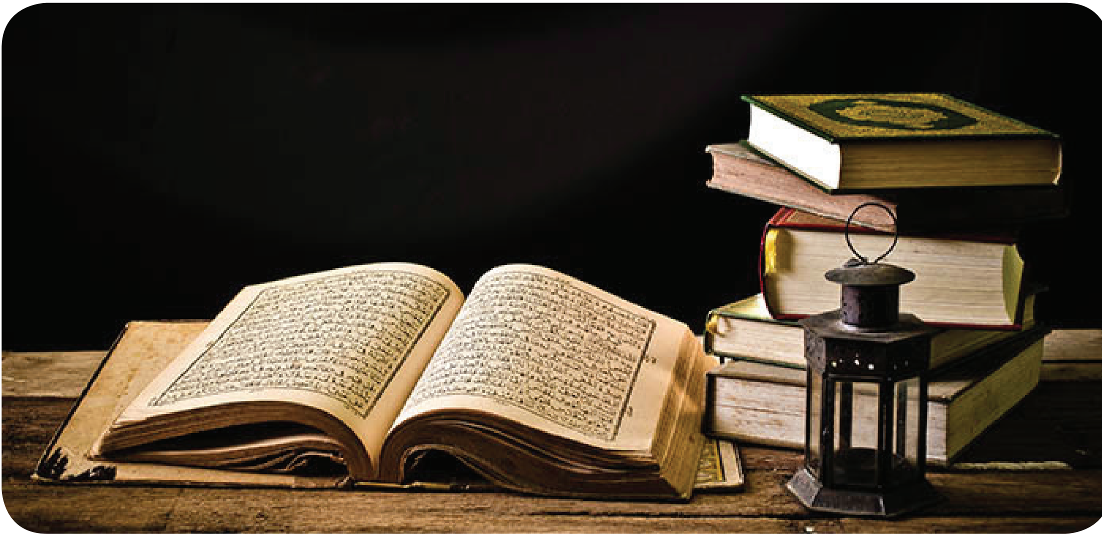
BİLGİ KUTUSU

İmam Ebu Hanîfe fıkhı, "kişinin lehine ve aleyhine olan şeyleri bilmesi"; İmam Şafiî de "kişinin dinin ameli hükümlerini muayyen delil ve kaynaklarından çıkararak bilmesi" olarak tarif etmiştir.

Dini ilimler sahasında eğitim alanlar toplumda İslam dini hakkında kendisine başvurulan birer rehber konumundadırlar. Muhatap olacakları problemlerin büyük bir kısmı da fıkıh ilminin sınırları içerisinde yer almaktadır. Bu nedenle fıkıh ilmine dair problemlerle karşılaşıldığında hangi kaynaklardan yararlanılabileceği ve bu konuda nasıl bir yaklaşım sergilenmesi gerektiğini kavratmak bu dersin temel amaçlarındandır.

Fıkıh okumaları dersi, meselelerin çözüm yolları hakkında da bilgilendirmeyi hedeflemektedir. Fıkıh ilminin literatürü içindeki temel kaynaklar olan klasik fıkıh metinlerini tanıma ve onlardan istifadeyi sağlama imkânları da bu dersin amaçları arasındadır.

Fıkıh okumaları dersi, fıkıh ilminde nasıl bilgi üretildiğine dair temel düzeyde bir anlayış geliştirmeye ve fıkıh ilminin Türkiye özelinde öne çıkan çağdaş metinleri hakkında bilgi sahibi olmaya imkân sağlayacaktır.

1 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 95.